

Ζαβίρα  
Νέα 'Ελλάς σ. 392-393

Δαπόντις  
~~(Κατοικίριον) 1821~~  
Κωνσταντίνος

Ὁ Ζαβίρας ἀναγράφει κατὰ λόγον τῶν συγγραμμάτων τοῦ Κα-  
ταρίου Δαπόντι. Ἀναφέρει πρῶτον ἐμῖνα «ὅπου αὐτὸς κατέβη καὶ ἔδωκεν  
τὰ ἄλλα ὅπου ἤλθασιν καὶ τῇ ἡμετέραν γνώσιν»  
α' Κατεῖσθαι τῶν γυναικῶν . . . . . ἐν Λυφίᾳ 1766 καὶ ἡ  
β' ἐξήγησις τῆς βουλῆς Διλουρχίας. γ' ἐκκλῆσιον δογματὸν ἐξεδόθη . . . . δ' ρόδον  
ε' ἀμάραντον. ε' θέλημα βασιλικὸν ζ' τραπὶς ἀνωμελίας ἢ λαβίβου περιχ-  
σα ἱστορικῆς ἡθικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς λόγου ἐν ἐκείνῃ . . . ζ' μαρτυρία  
τῶν ἱερῶν ἢ τοῦ λόγου παρὰ τῶν ἱεραρχῶν. κοινὴν φράσιν μετὰ περὶ Κ. Δε-  
πόντι ἐν ἐκείνῃ. η' χρησολογήθη περιέχουσα ἐ' διδάσκουσα τοῦ ἑωυτοῦ δι' αὐ-  
ἀποκρίναι τὰ κατὰ καὶ ἑωυτοῦ καὶ τῇ τυχῇ καὶ τοῦ σώματος μετὰ προσθήκῃ  
λόγον τῶν, καὶ ἱστορικῶν καὶ ἑμνῶν. διὰ στίχων ἐλυσμένη ἐν ἐκείνῃ 1770 . . . . εἰς  
δὲ στίχοι κατὰ τῆς τῆς βίβου 7692.

ἄνθη νοητὰ ἐλυσμένη . . . .

αἷτος χεῖρος ἐλυσμένη . . . .

φανὰς τῶν γυναικῶν . . . .

βίβου βασιλικῶν . . . .

τοῦ ἀγίου χειρογράφου τοῦ διαδόχου βίαι ἑνὶ ἀνδρῶν ἐλυσμένη . . . .



ἐνδοξία ἐν μερικῇ βιβλίῳ αὐτοῦ.

γεγραμμέναι ἱστορίαι.

περὶ τῶ ἐπισήμων γεγενημένων, Ἰωάννου ἔ. Γεωργίου.

λογικὰ δώδεκα ἐπὶ ἀνέκδοτα. ἐν τοῦτο ἦν ὁ κατὰ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου αὐτοῦ  
 περὶ αὐτοῦ γεγραμμένος . . . . . καὶ τὸν τοῦτον εἰς αὐτὴν ἀλλὰ πονήματα τῶ ὁμοίῳ  
 αὐτοῦ οὐδὲ μίαν μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ οἷον.

ἐπιστολαὶ διὰ δίχρον ἀλλήλων καὶ τῇ ὑπερηφανίᾳ, πρὸς ἐάδουσαν  
 τὸν μέγαν χέλμνον τῇ Μαροχδανίᾳ, περὶ ματαιότητος καὶ ἀθρόου  
 τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοὺς ἐν βραχυποχδανίᾳ ἄρχοντας· ἀφ' ἐβήτων συμβε-  
 λωμένων καὶ ἔμνος ἐν τῇ θεολογίᾳ. ἐνέληται 1772.

βίος τοῦ ὁσίου Γεροδίου τοῦ ἐν Κακμάτῃ, τῇ Πυλοποννήσου ὁδῷ ἐκ-  
 δώληται τῇ 1732 ἔκ.

Μαρτύριον τοῦ Μάρκου γεγότου Κηκουροῦ Ἀλβανίου τοῦ ἐν Κυνδῷ.  
 ἐνδοξία μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ 1748 ἔτος.

βίος τῇ Αἰχμεικίδος προυσινῆς ἥτις ἐξ' ἐτὶ διακτελεῖται ἐν τῇ  
 διοικητικῇ ἐν τῇ κατὰ δημοδοξίαν τελεσίῳ.